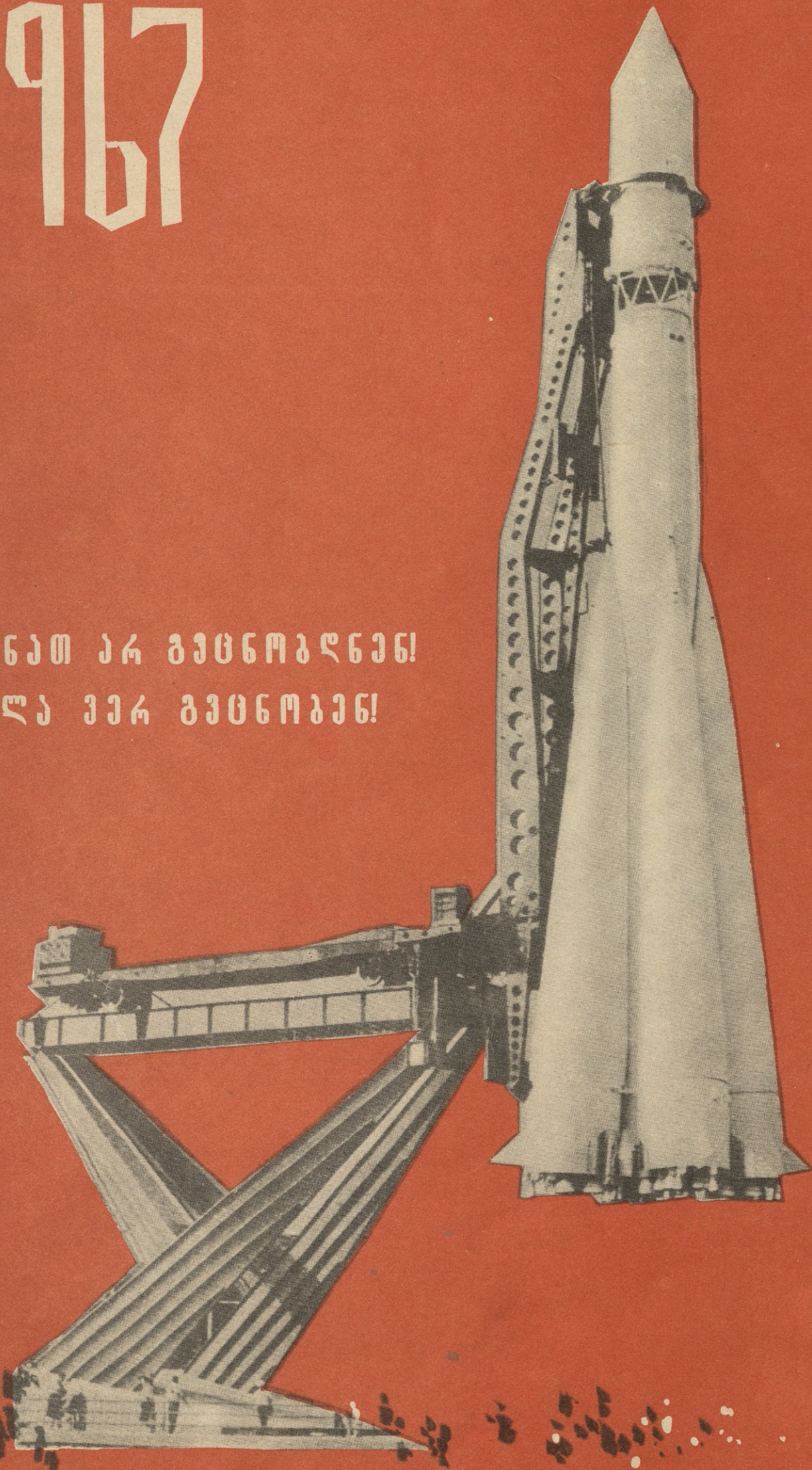

1967

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

წინათ არ გვემოგონენ!
ახლა ვერ გვემოგონენ!

ასეთია ჩვენი ძველანა დღეს!

საქართველო

საქართველო

საქართველო

საქართველო

სოლო ქუეყანა ესე არს მოკავშირე რესპუბლიკა მძლეოთა მძლეისა საბჭოთა კავშირისა.

ბარნა არს ქუეყანა მშენიერი და ნაუფიქრი უოვლითა ბუნებისა მიერ და სელაგებითაცა კაცთაცა: ნაუფიქრებს უოვლითა თესლ-მარცვალნი კაცთა საზრდელნი.

სოლო კაცნი ამა ქუეყანისანი არიან რწმენით კომუნისტნი, რომელთა მიიღეს ესე ქაშა დიდი რეგოლუციისასა, წელსა 1917-სა, 25-სა ოკტომბერსა. სოლო აღნაგებით არიან კაცნი და ქალები მშენიერნი, ჰაეროვანნი, მსნენი, მუშაკნი, ამაენი, ლადნი, სტუ-მართა და უცხო მოკეთეთა მოუვარენი, მხიარულნი, გონიერნი, მსწრაფლ მიმხდომნი, ურთიერთ მიმოვლნი, სიკეთის დამსწავ-ლენი და მიმგებელნი, სწავლისა მოუვარენი, რამეთუ უოვლი მეთესე კაცი სწავლობს და პირველობს მთელსა ქუეყანასა ზე-დან განათლებითა. და არს საქართველოსა შინა ათსუთმეტი ათა-სი მეცნიერი. გარნა არს მრავლად ჰაქიმი, რამეთუ კაცსა ათი ათასსაზედა მოდის ას ოცი დასტაქარი და მაჯაშისა შემტეობარი.

კაცთა მისთა მუშაკობისა გამო ათას ორას ათორმეტსა ებომნა უუმაღლესი ჯილდო მთავრობისა—შრომისა გმირობაი. რამეთუ მწერმაც მისგან ფუტკარმან არ იჯაბანა, მიიღო ოქ-როის მედალი და პირველობაი მთელსა ქუეყანასა ზედან. აგრეთვე ღვინომან, კონიაკმან და სხვათა მრავალმა მის კაცთა ნახელაჲმან დაიმკვიდრეს ოქროი. და დგას ამჟამად ხანა ოქრო-ისა საქართველოსა შინა.

არს უოვლითა აქაურთა მდინარეთა მტკვარი უდიდესი პირველად ვასენოთ მდინარე იგი. ზის მის შინა თევზნი მრავალნი და გემოიანნი, რომელთა იპერობენ ბადით, კონით, ფაცრით, ნევესკავით და ვიეთნი არა გონიერნი ბრაკონიერნი ქლორითა და დინამიტითა. სოლო მცხეთასთან, მტკვარსა ზედან, არს ზა-ჰესი, გარნა არს იგი მომტანი სიკეთისა მრავლისა. სოლო ტფილისი არს სატასტო საქართველოსა. სახლნი ნამენნი არიან კვა-მარმარილოთი, ბლოკებითა და ჰანელებითა. არს მრავლად ფუნდუკნი, თუკი ფუნდუკი დაერქმევის „ივერისას“, რომელ სიმაღლითა იაღბუხს ეტოლებს. ტფილისის და-რანსა მუნ მიედინების ელმაგალნი, შიგან მისას არიან კაცნი და დარანი ესე იწოდება მეტროდ. ტფილისის ჩრდილოით არს ელმაგალმენებელი ქარხანა, რომელ უშვებს ელმაგალებს, უმრავ-ლესს საფრანგეთისა, დიდმუენიერსა და ელგისა უსწრაფესსა. არს ტფილისის შემოგარენსა ზღუა, არცარა ბუნებისა ნამოწვალ-ნაბომპარი, არამედ შექმნილი სელითა კაცისითა.

დედაქალაქს არს უმაღლესი სასწავლებელნი მრავალნი და კიდევ უმრავლეს—აბითურიენტნი.

კუალად იადლუჯის აღმოსავლით და მტკვარის გაღმით არს ძველი ნაბოსტან-ნაქალაქარი—რუსთავი. აღარ არს იქ

ყოფნა? არ ყოფნა? — საპითხავი, აი, ეს არის...

დღეს ჰვალაჲმარი ნათელია ჩამთვის მხანავით.

ჰაიფით მოდის დიდებული ორმოცდაათი. ნუთუ ღაჲმარცხდი? გავაჩერო უნდა...

ჰარ ზიციადით, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

(გამოთხოვება მამიძეება, მართალი გითხრათ)

საპარტოვალსთვის სახსარური ჰაიფივინა. გავრი — ჯანსაღი სიცილისგან...

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

ჰაიფივინა, მათჲმავინეთ ორიოდე სიტყვა.

უხსო სიყვანთა ლექსიკონი

სტრუენიკი — უმთავრესი მტერი მი-ნაურ ფრინველთა და ოთხფეხთა.

იორი — გარეკახელი გლეხების ცრემ-ლები.

რებუსი — ფუტურისტული ლიტერა-ტურა.

გლეხი — ლეჩხუმელ წარჩინებულთა საწველი ფური.

„ტარტაროზი“, 1909 წ.

გადასახადი — სახადი ქირი, რომე-ლიც დროგამოშვებით მუსრს ავლუბს სხვილ-ფეხ-წვრილ-ფეხობას.

ზრდილობა — უცხო ხილი მთავრობის მამასახლისებისათვის.

სარწმუნოების თავისუფლება — ეკლე-სიაში სტრუენიკების მიერ ძალით ხალ-ხის შედენა.

„მათრახი და სალამური“, 1909 წ.

დენიკინი: ომში წასვლა მას უხარის, ვინაც კარგი ცხენი აქვას!

მტილოვანნი კიტრნი და ბოლოკნი, სოლო არს სხვა ჭირნახუ-
ლი—ზღუა ფრლადი, უმტკიცესი ჯავარდენზედა.

აღმოსავლით არს კახეთი. ქუეყანა ესე არს ფრიად ნაუო-
ფიერი უოვლითა მარცვლითა, ხილითა, ჰირუტევითა, ნადირი-
თა, მფრინველითა, თევზითა, ღურძნითა და გამრჯე კაცის ხე-
ლის მტევნითა.

მაჯავიან დესანნი უცხო ქუეყნისანნი, მოგვეიდეთო
მრავლად ღვინოი თქუენი და მოვლო ღვინომან კახეთისამ უო-
ველი ქუეყანა დიდებით, გარნა ღვინო კახეთისა მუნ მოედინე-
ბის, გათარცა აღაზანი.

ხოლო აწ ვიწუებთ აღწერასა საქართველოს დასავლითა.
გარნა არს მრავლად წალკოტნი ნარინჯოვან-თურინჯოვანნი,
შლანტაციანი ჩაისანი. სოლო ჩაი მათი მოყვანილი, საკმარ
იქნებოდის შავი ზღვისთვისაც, რამეთუ იქცეოდა იგი საამო
სასმელად.

არიან აგარაკნი მრავალნი ზღვისპირს უმეტეს. სოლო
მოაგარაკენი მისნი არიან დედიშობილნი, რამეთუ ჰმოსავთ
ოდენ ფურცელი ლეღვისა.

და იყო აქ ჭოჭი და ჭანჭრობი კოლხიდისანი. იდგა სვა-
ტი, რამეთუ მრავლობდნენ ოდენ ლაქში და ლაქარა, სოლო
მწერნი—კოლო, ბუზი, ბორა—კაცთა და ჰირუტევითა მაწუენარ-
ნი, გარნა დალაქრეს ჭოჭი იგი და აქციეს წალკოტად.

ამ არს მდინარე რიონი, რომელსა ზედან არს რიონჰე-
სი, ნათლისა და ძალის მიმცემი. რიონზედ არს ქალაქი ქუთაი-
სი, გარნა არს ქუთაისისა ავტოქარხანა, რომელ უშვებს სატვიროთ
მანქანა „კოლხიდას“, ძალოვანსა და უცვეთელსა.

დასავლით არს მდინარე ენგური, რომელსა ზედან შენ-
დების ჰესი, გარნა სიმაღლე კაშხალისა მისისა იქნების ჰირ-
ველი ქუეყანასა ზედან და იქნების ძალითაც ჰირველ. კიდევ
არს მდინარე უვირილა, რომელსა ზედან არს ქალაქი ჭიათურა,
მრავალ დარანით. გარნა დარანსა შიგან იპოვებენ მარგანეცსა,
ზატიოსან ქვასეუდ უმეირფანესსა და უწოდებენ შავსა ოქროსა.

ხოლო ქუეყანასა ამასა არს ჰესნი სრამისა, ჩითახევისა,
შაორისა, ტეიბულისა, გუშათისა, ლაჯანურისა და სხვანიცა
მრავლად. და იქნების კუბლად ახლოსა მომავალსა სხვანიცა—
ვარციხისა და ნამახვანისა. კაცნი მისნი განიოლდებენ შრომასა
ჰესებითა და მანქანებითა, რაჰესუ წელსა 1924-სა საქართველო-
სა შინა იყო მსოფლოდ ტრაქტორი ერთი, გარნა ამჟამად არს
ოცი ათასი. და არს სიმრავლე უოვლისა სიკეთისა, კაცნი მისნი
აღწევნენ ქუესკნელსა და ადიან ცასა მემვიდესა, რამეთუ უშევრიათ
ხელთ კოსმოსი, ვითარცა დედამიწა.

ვახუშტი

დაკავშირებული

ოჯრბათი. დეკანოზი უკეთ არის.
ჯორი, რომლიდანაც გადმოვარდა, და-
ბატონრეს.

ასანა. ასი კანისაგან ასკანელებს ერ-
თიც აღარ შეგვრჩა.

ხიდიშთავი. ხიდი გუბაზოულმა წა-
იღო, თავი კაი ხანია დავკარგეთ.

„მათრახი და ხალამური“.

პიათურა. შავი ქვა კლებულობს, ში-
ვი დღე მატულობს.

„მათრახი“, 1908 წ.

ბათუმი. საშიშარი გრიგალი, რომელ-
მაც გააოხრა ბათუმის მიდამო, გენერალ-
კუბერნატორმა სამხედრო-საველე სამარ-
თალში მისცა.

„ოხუნჯი“, 1907 წ.

საქიარა
რევოლუციის
სამსახურში

ნ. ს. ჯ. ლოლუასი

— გახსოვს პეტროგრადის თეთრი ღამეები?
— მე პეტროგრადის შავი ღამეები უფრო გახსოვს.

გუტენ მოგბენ, გურგენ!

ხალხური ზღაპრები და ზღაპრული
სინამდვილე

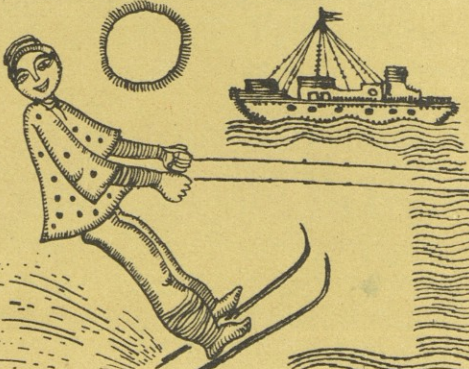
გერმანული
ბავარიული

ხალხთა დიდ ზემის მხეჩაბუჟა მურინაჲი ხალიჩით
გადაუფრინა...

აქეთ გორასა წიხლსა ვერკავო, — თჳა მხეჩაბუჟა და
მუშენიერი წყალსაცავი გარდა...

აჲ ხო მეს გადავტარაო? — თჳა მხეჩაბუჟა და
წყლის თხილამურებზე შედგა.

მოუბირა ქაჲს ხელი მხეჩაბუჟა და აღინა. სახმელე-
ბი, სპხმელე, ქიმიური ქარხნები, ქოშინატები...

ნ.ხ. მამია მალაზონისი

ფილხარ, ბიძაჲან! აბა, ერთიც გადა-
აბრუნე!

— ფაიტონებით სეირნობა პარიზ-
ში...

— იფ!.. იფ!.. ბენზინიც არ უნდა,
არა?!

— ბენზინი არა, ბიჭო, ახლა „შო-
ჩიკი“ მომთხოვე.

— მიდი, ბიძა, მიდი!..

— ინგლისი. სტეფენაონის ორთქ-
ლმავალი. ხედავ, როდინდეღია და ახ-
ლაც ბოლი ამოდის!

— თბილისური მაგისტრალური ელ-
მავალი გაგოია?.. სწორედ შენს ნა-
ქებ საფრანგეთს საქართველომ გაუ-
წრო ელმავალმშენებლობაში.

— გაუსწართ, ჰო, გაუსწართ!
აბა, ახლა ესა ნახეთ: ხიდი მდინარე
სინკაზე, გარდუარდმო გადებული, თო-
რმეტი საფენი — იქით, თორმეტიც —
აქეთ, ლამაზი და იშვიათი. უკეთესს
რას ნახამ!

— ძია კაცო, ბარათაშვილის ხიდ-
ზე გაგივლია?

— ჰო, ცუდი არ არის, მაგრამ სად
ჩვენი და სად ფრანციელი!

— ბიძა, შენ ზაგრანიციდან ხომ
არ ჩამოსულხარ? მგონი, რომ დე ჟ-
ნეიროში გნახე, არა?

— აბა, აბა!.. ესეთები არ იყოს!
რა იცი შენ ზაგრანიცისა.

— ერთი შენს ჭოჭინას გაუცვდა
ფეხები ნიუ-იორკში.

— წადი, ბიჭო, თავი დამანებე,
საქმე ნახე, კატა ააყენე, შენ დაწე-
ქი, რა შენი საქმეა ზაგრანიცა!

— ჯენტლმენს გაუმარჯოს! გუტენ
მორგენ, გურგენ! როდის ჩამოხვედი
ლაიფციგიდან?

— წადი, შვილო, ნირვები არ ამი-
შალო, ისედაც გიტარის სტრუნებივი-
თა მაქვს დაჭიმული.

— ძია, მაგას თავი გაანებე, ყურს
ნუ უგდებ! ერთიც გადაგაბრუნოთ!

— ნახე, კაცო, როგორ გამლან-
ძლა? ჯენტლმერი... მე შენ გაჩვენე,
ვინც არის ჯენტლმერი! შენ, ალბათ.
ბეცი გურგენა არ გაგოია, ისეთი უმა-
ღლესდამთავრებული ოპოპები მყავს,
რომ ჩემს მტერს! — გურგენამ ბუზ-
ღუნით გამიცვალა შუშა.

— ძმები რაიტების სოშიანი პა-
ეროპლანი...

— ნახეთ, ბიჭებო, ნახეთ! „ატა-
ფერკას“ არა ჰგავს?

— ახლა ესენიც თქვენი დასაცინი
გახდენენ, არა?! ეე, რა ახალგაზრდო-
ბა წამოვიდა...

— ბიჭებო, ბიჭებო! მაგ აბლაბუ-
დიან კიდობანს რას უყურებთ, ცაში
აიხედეთ, თანამგზავრი მიფრინავს. —
შესძახა პატარა ტანის ბიჭმა ამხა-
ნაგებს და ხელი მოწმენდილი ცისკენ
გაიშვირა. გურგენამ შუბლი მოიჩრ-
დილა, ბეცი თვალები თანამგზავრს
გააყოლა, აპარატს წიხლი ამოარტყა,
მერე წამოაყენა, მხარზე გაიღო და
გასასვლელისკენ გაემართა.

— საით, ძია გურგენ?

— სიანს აკონჩენ!

ვალერიან მამუკალაშვილი

(ღევიზი: „მალაო“)

შესამე პრემიები დამსახურეს გურამ გომართელმა („ეკიმოზი“), ნოდარ შამანაძემ
საზღვარგარეთში („მეკლუხო-მეკლუხო“), ნოდარ შამანაძემ („მეკლუხო-მეკლუხო“), ნოდარ
(„რას რა მოსდევს“), ლევან — „ლორჯი“ და ლერი სიხარულიძემ თუ-
მბისათვის — „ხალხური ზღაპრები და ზღაპრული სინამ-
დვილე“. (ღევიზი — „ქიჩიკაქა“).

50
დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 50
წლისთავადმი მიძღვნილი საიუბილეო კონკურსის ფურცლები გურამ
ბია მიაკუთვნა ვალერიან მამუკალაშვილს. ფურცლები — „მეკლუხო-
მეკლუხო“, გურგენი — „მალაო“ და ზურაბან გეგაშვილს იუმორის-
ტული ნაწარმოებისთვის — „საქადრაკო ეტიუდი“ (ღევიზი — „შა-
ხანი“).

კონკურსი

ნაწახი

საზღვარგარეთ საზღვარგარეთ

თუ გინდა, გაიცნო და შეიყვარო შენი სამშობლო, საზღვარგარეთ უნდა იმოგზაუროს... აბა, რამდენი ენერგია და ღრო უნდა დამხმარჯა, რომ გამეცნო ჩემი კოპია, საქვეყნოდ განთქმული საქართველო თავისი ისტორიული წარსულითა და დღევანდელით, ისე, როგორც იგი გავიცანი უცხოეთში ჩემი ათდღიანი მოგზაურობის დროს.

სიმთვრალეს—დიდი გაწამაწია, უკი მიზეზი გაჩნდა პაწია. ენერგია ცხვირის აწევას, გადიდებებს მწვანე კიტრით ფასის დაცემა. თანამდებობას—მალა აწევა, თუკი ქვემოდან ვინმე გაწევა.

ნოდარ შამანაძე (დევნი: „ლორჯო“)

ყოჩაღ, ბონდო, შენი!

ბონდო მთელ სამინისტროში ყველაზე ყოჩაღი ბიჭია. ამიტომაც არავის გააკვირვებია, როდესაც მინისტრმა დაიბარა და უთხრა: ჩემო ბონდო! უცხოელი სტუმარი ჩამოგვივიდა. შენ იცი, როგორ გვასახელებ. ყველაფერი კარგად აჩვენე, გააცანი ჩვენი მხარე, კულტურა, წარსული, აწმყო... მე ვიცი, შენ არაფერი შეგეშლება... რუსთავი, გელათი, იყალთო, აფხაზეთი, ვარძია... მოკლედ, შენ იცი! ჩემი მანქანა მოგემსახურებათ...

ივროპალური ჩანახატები

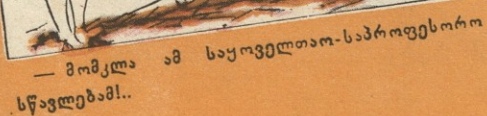
მალაქისა და სოფლის დაახლოება — ხედავთ, როგორ დაგვიასლოვდა ქალაქი? ლამის ეზოში შემოვიდეს! — თქვა ავსტრელია გლეხმა და თბილისს გასჩედა.

შავები იწყებენ და შავად მისდით საქმე... საპატარპო ტერმინოლოგიით რომ ვილაპარაკოთ, ამ ამბავს „ბლიცი“ დაერქმეოდა. ...ჩვენში ისეთი კაშკაშა მზეა, რომ მთელ რესპუბლიკას მზიურს ეძახიან. მზე ჭრის თვალს და ადამიანმა შავი სათვალე მოიგონა.

საქართველო

ავტობიოგრაფია მხოლოდ შენ ერთს!..

ოხ!... ჯერ იყოს და მომკლა ლოდინმა, რამშტეისის ჭამა ვეღარ შევძელი... რკინისა კი ვარ, მაგრამ როდი ვარ, ოფიციალტო, რკინისმკენეტილი?!

— რატომ აღარ დამის შენი გიჟი უცხო მნაჲ?

— მოდიდან გადვარდა. ახლა საკლანეთაშორისო მნების მასწავლებელს ვეძებ.

ლია ნაილი „მხედველი“ ველაფონის კონსერვატორს

ბელსტატივიტ გაუწყობთ, რომ ხმას ვიმაღლებ თქვენი დიდი ტექნიკური აღმოჩენის წინააღმდეგ, რომელზეც გასული, მეოცე საუკუნის სამოციან წლებში ოცნებობდნენ.

— ეს ხომ დონკიხოტობაა! — იტყვიან თქვენ. მართლაც, თითქოსდა, რა უნდა საზოგადოებას იმას, რომ დღეს არა მარტო ვლადიმერ მაინილზე, არამედ ვსედავთ კიდეც ერთ-მანეთს. როგორც იტყვიან, მთელი თავისი ატრიბუტებით. ჩვენ ომახიანად ვეხმებიან სოფლად მიტოვებულ მშობლებს, სარბად ვეშვრით მათ დაღარულ სახეებს, პაეროვან კოცნას ვუგზავნი და მორალურად ვგაყოფილებით. მეტი რა ვქნათ?! სადღა გაიგონებთ ფრაზას, ჩვენს უახლოეს წინაპარს რომ ეკერა პირზე: „გამიშვით, ბატონო, ერთი-ორი დღით სოფელში, მშობლები მყავს სანახავი!“

— განა მარტო ეს?! — კვლავ იტყვიან თქვენ. კი, ბატონო, სხვა სიკეთესაც მოგახსენებთ: აი, ვთქვათ, ღამე გაგზავნი ცუდად. ვიღებთ ყურმილს (რა თქმა უნდა, თუ შევიძლებთ!) და მორიდებით ვაღვიძებთ ჭალაქის მეორე ბოლოში მცხოვრებ ექიმს. იგი თვალების ფშვინებით შეგვხედავს, შემოგვხედავს, დაღებულ პირშიც ჩაგვხედავს, სუნთქვასაც მოგვისმენს და ყურმილიდან გვეტყვის დიაგნოზს. მე შენ გეტყვი, შეეშლება! არქივს ჩაბარდა ძველი, დახასხებული სიმღერა: „ავადა ვარ, ავადა, მოდი სანახავად!“ დამეთანხმებით, ალბათ, ამაზე ნათქვამი: უნახავმა რა ნახაო.

თქვენს შეუსწრებლად დავეუბნებთ იმასაც, თუ რამდენად მოხერხებულია ასეთი ტელეფონით გამოცდის ჩაბარება (როცა გამოცდელსაც უზარება სახლიდან გამოსვლა!).

ეს ყველაფერი კარგი, ბატონო! ამაზე უღრმესი მაღლობა. მაგრამ რა მოვეხერხებთ დეფექტებს, რომლებიც თქვენს დიდ აღმოჩენას აღმოაჩნდა?! რა გუყვით იმ ფაქტს, რომ თქვენი „მხედველი-მხედველი“ აპარატის წყალობით „გამიშვლა“ და დაზარალება ჩვენი ცხოვრების ზოგი ინტიმური მხარე?! საილუსტრაციოდ მივმართავ შედარებას:

1. ვთქვათ, ძველი „მხედველი“ აპარატის დროს აბონენტი შეუწყებული ხმით რეკავდა სახლში: „სამ-სახურში ვარ. ეს ოსერი თათბირი მაქვს და ცოტა შემაგვიანდება“. სინამდვილეში კი ამ დროს ფუნქიკულორზე გახლდათ და ხელში ლიტრინი ყანწი ეჭირა.

ჩვენთვის ეს ვარიანტი, რა თქმა უნდა, მოსწონია.

2. წინათ მორცხვი სასიოფეთ პირში თქმას ვერ უბედავდნენ ჭალიშვილებს და ტელეფონით ძლივს ახერხებდნენ სიყვარულის ახსნას.

დღეს ეს შესაძლებლობა არ არსებობს.

3. ტელეფონების აშლილობის ჟამს ძველ აბონენტს, ცოლის ხმასთან ერთად მამაკაცის ხმაც ჩაესმოდა ყურში და ეს აღიზიანებდა. ჩვენ რაღა ვქნათ, როცა ცოლის გვერდით ყურმილში ვიდაც საეჭვო ტიპებსაც ვხედავთ?!

4. იმავე აშლილობის ჟამს ძველი აბონენტი გადმობრუნებულ ყურმილში, უფრო სწორად, ყურმილის მეორე ბოლოში ჩასძახოდა მოსაუბრეს. მსგავს შემთხვევებში ჩვენც ასე ვიქცევით, იმ განსხვავებით, რომ პატივცემულ მოსაუბრეს თავდაპირა დამდგარს გუყურებთ.

5. ჩვენს უახლოეს წინაპარს შეეძლო ტელეფონით შეემოწმებინა, იყო თუ არა ადგილზე ის, ვინც უნდოდა („ან, ვინც არ უნდოდა“) და ინკოგნიტოდ დარჩენილიყო. ჩვენ ამ ცნობისმოყვარეობას ვერ ვიკმაყოფილებთ.

6. დახასრულ, ჩვენს უახლოეს წინაპარს შეეძლო ტრუსისა და მაისურის ამარას, მხარეთმოზე წამოწოლილს ესაუბრა უპატივცემულს პიროვნებასთანაც კი. ჩვენ ასეთ შემთხვევაში პალსტუხი უნდა ჩამოვიკიდოთ და სმუნაზე დავდგეთ.

აი, რა მოგვცა ტექნიკის მიღწევებმა!

და მე მოგმართავთ აბონენტთა მილიონიანი არმიის სახელით: ნუ ჩამოვლით პროგრესის მტრად! დაგვიბრუნეთ ჩვენი უახლოესი წინაპრებისაგან ნალანძლი და დაწუნებული ძველი „მხედველი“ კავშირ-გაბმულობა! თუ არა და, ჩაიბარეთ ტანჯვითა და წამებით მიღებული ჩემი ნომერი — 7-44-32.

მორიდებით თქვენი ურჩი აბონენტი ჰბრი ჰბრალი

რუსთაველის კონსერვატორი

2067 წ.

— წიწ! იფ!
— პაპ! პაპ! იიიფ!
— სლუპ! სრუპ!
— ბუპ! ბუპ! აუპ!
— ტყაპ, ტყუპ?
— აპ, ოოო... ეეეე...

— ვზროსლები ჰყოლია ფაიზალი...
— გუშინ კონო, შამპო, პოპო... ეე-რევე გარიანტში გავედით.
— შეუშვით შიგ ჭაჭებში?
— ჭაჭები... ლაწ, ლაწ! კამპოტი გვინდოდა ჩვენ?
— მოგერიტ ბაზარს, ავითესეთ!...

— წუხელ რჩეული ნადიმი ვადაი-ხადა, ჩინებულად შევექცით.
— ღვინოს მისძაღვებისათ და აკი ფათურაცსაც წაჰკიდებინართ!
— გვიანი ჟამი. იყო, საჩოთირო. უკადრისი შეგვემთავა.

... : : : ...

1967 წ.

1867 წ.

— ბოჭო, წიწკვი!... რამხელა ნაგ-ლი!

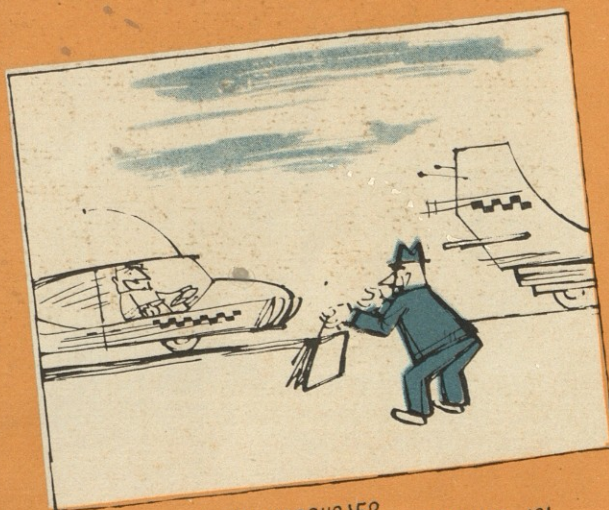
— ტურფა ასულია, ერთობ თავ-ლადი ქალწული

აი, თურმე რამდენ დროს ხარჯავ-დნენ ჩვენი წინაპრები ლაპარაკში.

ზ. გ.

— ამოგილო, მარსზე ვერ წამიყვან?
— საბურთალოსი მივიღეპარ, გარაშვი.

— ვერს შენ წამიყვან?
— ტულა-პარატონს თუ გადაიხდი, კი!

-ნახ. ჯ. ლოლუასი

2067 წლის 20 სექტემბერს მწერალთა

კავშირი, ახალი პოეტური ძალების გამოვლენის მიზნით, აწყობს რითმების საღამოს. სხდომის თავმჯდომარე აუდიტორიას გამოუცხადებს ოცამდე გრძელ სიტყვას. კონკურსის მონაწილეებმა ათ წუთში წერილობით უნდა მიუჩიონ მათ შესაფერისი ერთეულები (მაგ.: „კატაკლიზმი — კატაკლიზმი თ; პლანეტაცია — პანტაცია და სხვ.).

შედარებით ზუსტი რითმების გამოვლენის რეკომენდაცია ეძლევა პოეზიის ხეყციაში შესასვლელად.

სახელმწიფო მუზეუმის ეთნოგრაფიულმა განყოფილებამ შეიძინა ახალი ექსპონატი — მეტრი და 12 სანტიმეტრი სიგრძის ჭიხვის რქა. სპეციალისტთა ერთი ჯგუფი ვარაუდობს, რომ მას გასული საუკუნის მეორე ნახევარში ცოცხარადად ხმარობდნენ და წელზეც კი იკიდებდნენ მასზე მიბმული მსხვილი ძეწკვით. მეორე ჯგუფს მიაჩნია, რომ ის უბრალოდ სამეურნეო იარაღი (რკინის გუთნის შემცველი). ხოლო რაც შეეხება მესამე ჯგუფს, მისი მტკიცებით იგი ღვინის სასმელი ხელსაწყო უნდა ყოფილიყო, რაც მეტისმეტად დაუჭერბელი ჩანს.

პართული კინოსტუდია იწყებს ახალი მხატვრულ-დოკუმენტური ფილმის — „შეხვედრა მარსზე“ გადაღებას. დამდგმელი ჯგუფის მიზანია, შექმნას მართალი ეპოპეა ამ შედარებით უცნობი ციური სხეულის შესახებ. ფილმის გადაღება იწარმოებს კოჩრისა და ოქრო-უანის თვალწარმტაც მიდამოებში.

„მათთვის, ვისაც უძილობა ჰირს!“ — ასეთი მოწოდება დაედო საფუძვლად ახალი ტიპის კინოთეატრ „მერკური“ ს. შექმნას. კინოთეატრში განწარხულია ღამის სეანების სისტემატური ჩატარება. ფოიეში დაუკრავს ორკესტრი. იმუშავებს ბუფეტი.

თუ სპეციალურად შეჩივრებულა ფილმებმა თავისი ფუნქცია შეასრულეს და მაყურებელს ძილი მოერია, მისი სკამი ავტომატურად გადაიკეცება და სავარძლის ფორმას მიიღებს.

ბილეთები წინასწარ იყიდება. შემოსულია კოლექტიური განცხადებები მთვარეულთა საზოგადოებიდან.

ბერეკა მოთქარადრე-მეჭარხნე-
სათის — მუშის ოფლი.
მეზბურენ მეზამულესათის
გლების დღა.
კუმბისათის ღოტო და
ბანკი.
მეღლებისათის — ქარჭილი,
ნათობა და ქიდეხი.
ბოლოლა მოხეღუთათის
ქარამი.
ქართულ მსახიობათის
აეღმუფობა... და ზინენი.
„ნოზღურა“, 1908 წ.

საქაი — ჯაფარი
საღვთი — სსსრული
სწავლებელი.
საზღვრე — ევრაზიის
საბჭოთა — კონტინენტი
„ნიშნები“, 1907 წ.
საფთხი — დამატებითი
საქმიანი — მუშაობა
სიხშირე — თანამართლება
სიღრმე — თანამართლება
„ნიშნები“, 1907 წ.

თავადის კუბო მიქონდათ.
ესვერა მიცვალეს...
მეგალის კუბოც მისდევდა
შვეიცერს განცვიფრებული

თავადი მოსწყდა ამ სოფელს
დამარცხეს ერთის ბისტითა!
მევალე მაინც თან მისდევს
ეს სოფლიკაციონი ლისკითა!"

„ნოშადუკი“. 1907

განახლებული საშობარი
კერგერტ უელსი:

1. ისტორიამ არ იცის იმ წერტი-
ლის მდებარეობა, რასაც ახლა რუსეთის
პროვინციის თუ ეს პროვინციის გაგრ-
დიდებული კიდევ ერთ წელს, ეს სა-
ლოლო დაღუპვას მიააწვავს.
2. კომუნისტების წარმოდგენა
რა აქვთ, რა გაკეთონ.
3. ქალაქები დაკარგულნიან,
ქვეყანა ნანგრევებად, რუსეთის
აღაქცევა გლეხების ქვეყანად.
4. რუსების ლიანდაგები და-
გარები ბოლშევიკების

5. ერთადერთი ხსნა, რუსეთში ამერიკისა და დასავლეთის სახელმწიფოთა დახმარებაშია. მეტყველებ მწამს, ვარაუდია ან დახმარების გარეშე, ბოლშევიკურ რუსეთში საბოლოოდ განადგურდება ის, რაც ეგრე კიდევ დარჩა თანამედროვე ცივილიზაციიდან რუსეთის იმპერიის ყოფილ ტერიტორიაზე.

მღვდელი: ქალო, მანამ მუ-
ცალში გყავს ზვილი, მოვნათლოთ
თორემ მერე „კომსომოლ“ გახდება!
„ტარტაროში“, 1923 წ.

ქ ა რ ი ს ქ ა ც ი: ფიურერს არ შეუძ-
ლია თქვენი მიღება, რადგან ვალე-
რიანის წვეთებს იღებს!

„ნინატი“, 1944 წ.

၄ ဗျ မိ ဝ န ဝ

ბებერ ქვეყანას უღვას მეთად
მძიმე ამბილი,
მის ჩირქან გვერდს აყირავებ
ლღეს ღინამიტლი!

მოდის ყუნბარა, ქვემომომელნ
მყარო ლანდებო,
ჩარჩო, ვაჭრებო, მყალერებო,
სპეკულანტებო!

გრავინავს ყუმბარა, ძველო ზენო,
ძველო წესებო,
მამაახლისო, პრისტავებო
და ზუცესებო!

ბენია ჩიკვიშვილს — თბილისის ყოფილ
მოურავსა და გენერალ-გუბერნატორს —
სტამბულში კათე-რესტორანი გაუხსნია.

პრანკელი:
 ე.ი. მტერმა წითელმა
 იავს დაგვამხო ბჰენია,
 «На последнюю пятерку».
 ჩამომცხტი, ბენია!

განცხადება

თავსარდაცმეული ჰყურს კოლოდი ან.
ტატა მწუთარადილ აუწყებს თავის თო-
ბებზე ჩამოსართლი ნათესავთა და სახელთ
სამიზელ მეგობრებს, რომ ზანგრძლივი სე-
ნილი შეპყრობილმა ამერკავასის ბურჯა-
ნიელმა რკასუბოლიებმა, ესით აუფრული
წვალება-წამების შემდეგ, სულ გაბრტყიეს
და მემკვიდრეობის სიხვის, თავი არ შეიწე-
ნან, ვინაიდან მათი უძრავ-მოძრავი ქონება
და მკვდარი და ცოცხალი ინვესტიარი წინდ-
ანრევ გაბოჟილდა.

„ცუმიბარა“, № 1, 1921 წ.

ზაფხულის გაყვანილობა

ჯარისკაცთა საშარო
— იცო, ერის? ჩემის აზრით, რუსები
მალე იცნობენ ავგილდებარეობას.
— რატომ ფიქრობ ასე?
— აი, გეჩინდა ორი წითელარმიე-
ლი ჩემს მიერ დაყვებულ სოფელში
მეზოფლიყო და, რომ გზა არ ანეო-
ნა, ჩენი ოთხი ჭარბაკი წაიყვანეს
გაჲ.

გამოსავლის კოფინა

- ფრიც ვერნერ, რას აკეთებთ?
- როსულ ენა ვსწავლობ.
- როგორია თქვენი წარმატება?
- მე უკვე ვისწავლე ერთი სიტყვა.
- რა სიტყვა?
- „გნებობით!“

გამომცემი ბელტას

— ჰანს მთელი! თქვენ საქვეყნო უწოდებთ ფიურერს პრინციპალად იდიოტად, რე თქვენ სამ ბრალდებას გიყენებთ: პირველი — ხელისუფლების საწინააღმდეგო პროპაგანდის გაშვება, მეორე — ხელისუფლების სათავეში მყოფი პირის შეურაცხყოფა, მესამე — სახელმწიფო საიდუმლოების გაჟღერება.

უმოკლესი მოთხრობა

— საინტერესოა, არიან თუ არა აქ
რუსი სნაიპერები? — თქვა ჭარისკაცმა.
პანს კაპუტლიზმა და ამოჰყო თავი სანგ-
რიდან.
... განსვენებული 26 წლის იყო.

„60630“, 1941-1945 7.7

მხედ-მხედო აბბები

სურამი. ჩვენ დღე გვადგას, შენს მტერს იგი. სხვა
რატომ მოგწერო? სტრატეგიზე თქვენ ვერაფერს დაბე-
დავთ და ბოქალ-მამასახლისზე მით უმეტეს, ხოლო
ჩვენ სხვა არაფერი გვაწუხებს.

..தூர் தூர் மலை.., 1909

სამხრეთში, ამ დღეებში სროლა ასტეხეს „სტრატე-
გიკებში“. გამოიკვეთა, რომ „უჩაბის“ ბოჭაულ ვაჟი
შეაძენოდა. გარდა ამისა, სხვა არავითარი უზედურება
არ მომხდარა.

„*Государство и право*“, 1911 г.

პატარაპუკი. ერთ კადეტს სიზმარში უნახავს, ვითომ სახელმწიფო ღუმა გარეცეს. როგორც მოსალოდნელი იყო, გული გაბეთქია და მომკვდარა.

შუა ქართლი. ეს ერთი ხანია, მთავრობის მამასახლისებმა ფრთები ჩამოყარეს. ამბობენ, ქათმის კირი შეიყარათ.

„ԼՆԽՈՒ“, 1907

მეცამედი სატაგბიგონს დეკუტატი

ფარსი-ფურსი გაცვდიო და შავი
შავი ღარსი.

„ნიშადურკი“, 1967 წ

კოლეციალი: რით დაგაბა?
ცხატ, რომ ეს გონებები არ არის?
„სივსტოვი“, 1906 წ. თბილისი

ბავშვობაში იმპერატორი ნიკოლოზი ისეთ სისულელეს იჩენდა, რომ დიდხანს უძნელდებოდათ გარჩევა, ბიჭი იყო ის თუ გონა. თერამეტი წლისა რომ გახდა, მხოლოდ მაშინ გაიგო პატარა ნიკოლოზმა, რომელი იყო მისი მარჯვენა ხელი და რომელი — მარცხენა. როცა ამის შესახებ მამამისს, ალექსანდრე III-ეს მოახსენეს, მან მხიარულად სთქვა:

— ნიჭიერი ბავშვია, თვითმპყრობელისთვის საკმარისია!

უაგუსტოესმა მშობელმა უაგუსტოესი შვილი თავისთან მიიწვია და უთხრა:

— შენ რუსეთის მმართველი იქნები! განათლება

ნიკოლოზი 11-ის ბავშვობა

კარგი მივიღია! რომელია შენი მარჯვენა ხელი?

— ეს! — სწრაფად უპასუხა ნიკოლოზმა.

— მარჯვენა ფეხი?

ნიკოლოზს გაეცინა.

— ეს ჯერ არ გაგვივლია, მამილო!..

— ეს არაფერია, ეს არც სხვა რომანოვებს სცოდნიათ. რა საქმე უფრო გაინტერესებს?

— ცოლის თხოვა!

— აღრეა, უმჯობესია, რომ ჯერ შენთვის დავიჭაოთ ერთი ბალერინა.

— გმადლობთ, მამილო!

ასე დასრულდა ნიკოლოზ მეორის ბრწყინვალე ბავშვობა.

„ნიანგი“, 1924 წ.

შინაგადაცემა

ქველანდობა!

საიუბილეო 50 წლის მანძილზე ბევრ ანდაზასა და ფიგურალურ თქმას დაეკარგა ძველი მნიშვნელობა. მაგალითად: „შენ ბნახე მიწაში!“ ადრე წყველა იყო, ახლა პაემანის დანიშვნაა მეტროში.

ჩვენ შევბირდით მკითხველს, რომ ამ მხრივ ნაყოფიერად ვიმუშავებდით. საოქტომბრო სამუადისის დღეებში ნიანგმა გახსნა ძველი ანდაზების შემკეთებელი სახელოსნო.

არცოდნა არცოდვიაო. გამომცდელ მანქანასთან არცოდნა — ცოდვია.

ასი წლის დედაბერი ლეკურს სწავლობდაო. ალბათ, საზღვარგარეთ მიმავალ ანსამბლში ნაცნობი ჰყავდა.

ბატონმა რომ თქვას, მუხას ვაშლი აბიაო, შენ დაიჯერეო. 1917 წლიდან გაუქმდა.

ბურთი მოძალდესო. ძალისმიერი თამაშის მომხრის მოგონილია.

გამოუდექ სიმართლესო, გამოგიღევს სინათლესო. ე. ი. მონტიორის გადაკიდების არ გირჩევო.

დიდ ცეცხლს დიდი ბერვა უნდაო. გახს დიდი ცეცხლი აქვს და ბერვაც არ უნდა.

დიდმის მინდორი დიდა, გაქცევა შენზე ჰკიდაო. დიღომში იმდენი საცხოვრებელი სახლი აშენდა, სადღაა მინდორი?

სამგორის მინდორზე სამი ბებერი ვერ ეტეოდაო. წყალწაღებულები ყოფილან, ახლა კი სამგორი თბილისის ზღვამ წაიღო.

დღისით კევის ღებიაო, ღამე საქმის კეთიაო. კევის ღებია კაცი არც დღის ცელაში ვარგა და არც ღამისაში.

ეკლის ადგილას ვარდი არ ამოვაო. არც მიჩურჩინული მეთოდით?

ერთ მკვდარს ორ საფლავში არ მარხავენო. ერთ საფლავში ორ მკვდარს კი...

ერთი ტიკისთვის არ იყო, ორში ასხამდნენო. ახლა პირიქითაა — ჭურჭელი არ გვყოფნის.

ჯაჭრობას დედ-მამა არა ჰყავსო. სამაგიეროდ, ბიძები და ბიცოლები ჰყავს.

ვინც კატას არ გაიჩენს, თავებს მოიმრავლებსო. მიმართოს სანეპიდსადგურს.

თავადების ახტალოა საქამბეჩო გამხდარაო. რის თავადები, რის კამბეჩები? მშვენიერი სანატორიუმი წამოჭიმულა.

იაფფასიან ხორცს წვენი არ გაუკეთებიაო. ზოგიერთი მზარეული ქვიდან აღენს წვენს.

ისეთი ხიდი გადევნი, რომ შენმა შვილიშვილმაც ზედ გაიაროსო. მეგობრობის ხიდიც ასეთი.

კატაც შეხედავს მეფესო. 1917 წლიდან გაუქმდა.

პაწა ძღვენო, სად მიხვალო? — საიდანაც დიდს მოველიო. პაწა ძღვენით დიდს ნურაფერს მოელი.

სასწორის სისწორე ამწონავზე ჰკიდაო. არც ეგერეა: ახლა ავტომატები წონიან.

ტყეში ნადირი ვის გაუთავებიაო. ბრაკონიერს.

უფროსს ცალი თვალი ბრმა უნდა ჰქონდეს და ცალი ყური ყრუო. ახლა პირიქითაა — ასი თვალი და ასი ყური უნდა ჰქონდეს.

ხარს რჩით დააბამენო, დედაკაცს — ენითაო. მოძველდა, დედაკაცს ენით რას დააბამ?

თუ მეფეს სძინავს, ქვეყანა ვერ დაიძინებს შევბითა. პირიქითაა: თუ მეფეს სამუდამოდ სძინავს, სწორედ მაშინ დაისვენებს ქვეყანა.

ნადირი შვილი ბატონსა, ნავიანევი — პატრონსა. 1917 წლიდან გაუქმდა.

გლეხკაცის ღმერთი გუთანია. გლეხკაცის ღმერთი ტრაქტორია, ჩაის საკრეფი მანქანა და სხვ.

გმირი ბრძოლაში იბადებაო. დამატოს: გმირი შრომაში იბადებაო.

დედაკაცი ერთი თვალით ტირის, მეორეთი — იცინის. ახლა ორივე თვალით იცინის.

დიდი კაცის სამსახური არ დაიკარგება. თუ თვითონ დიდმა კაცმა დაკარგა სამსახური?

ვინც არ მუშაობს, ის არ ცდება. პირიქით: ვინც არ მუშაობს, ის ძალიან ცდება.

თითო კაცს თითო რამის შნო აქვსო. ახლა ერთ კაცს რამდენიმე პროფესია აქვს ათვისებული.

სტუმარი ღვთისა. ღვთის ანაბარა თუ დატოვებ, კი.

თავის ჭიას ახარებს. გადაკეთდეს ასე: თავის აბრეშუმის ჭიას ახარებს.

განცხადება

მხსენი ისტორიკოსთა გადასამზადებელ კურსებს. კურსებზე მიიღებიან ბურჟუაზიული იდეოლოგიის გამოჩენილი მოღვაწეები, რომლებმაც ოქტომბრის რევოლუციის გაკვეთილებიდან ჰკუთვნა ვერც ისწავლეს და გამოყვათ საშემოდგომო-საოქტომბრო გამოცდა.

კურსებზე შემსვლელდება თან უნდა იქონიონ ჰკუთ (ერთ ცალად). სწავლა — სიბერემდე. მეცადინეობა იწყება 1967 წლის 7 ნოემბერს.

კურსებზე უგამოცდოდ ჩაირიცხებიან ის პირნი, რომლებმაც თავიანთ ბატონებთან მოაგროვეს ყველაზე მეტი ქუ(ფუ)ლები.

ქურდს ქული ეწვის.

ჩაბრული ხალხების სწრაფვას სოციალისტური პროგრესისაკენ უპირისპირდება რეაქციული ისტორიოგრაფია, რომელიც სინამდვილეს თავდაყირა ხატავს. იმპერიალისტები გააფთრებით ელობებიან წინ ახალშობილ ქვეყნებს სოციალიზმის განვითარების გზაზე. მაგრამ ფაქტი ფაქტია: 1917 წლის ოქტომბერში დანთებული ცეცხლი მოედო ევროპას, აზიას, ლათინურ ამერიკას...

კოლუმბიის უნივერსიტეტში, რუსეთის ისტორიის კვლევის ცენტრს აფინანსებს მილიარდერი როკფელერი. ცხადია, ასეთ წიგნებსა და ასეთ პროპაგანდას ნავთის სუნი ასდით.

გზრ-ში მსოფლიოში აღმოსავლეთ ევროპის შემსწავლელ ჰველზე დიდ ცენტრს — მიუნხენის ინსტიტუტს, მონოპოლიზებთან ერთად, აფინანსებს ბონის მთავრობა. ასე დაჰყარა ფასი დასავლეთ-გერმანულმა პროპაგანდამ, ასე ვთქვათ, გაბონდა.

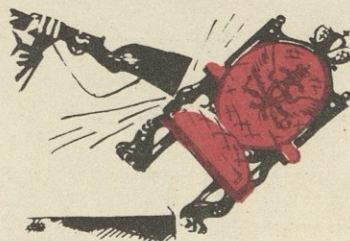
გვგზან ისტორიის ფალსიფიკატორები, დასავლეთის ანტიკომუნისტური სკოლები მუშაობენ მთავრობის დოტაციებით, ზოგან — ფილანტროპიული საზოგადოებების ხარჯებითაც.

დაშაბათებული გავა

დროებითა მთავრობამ დროს გადააცილა და წააგო.

მიუნხენის ისტორიკოსთა ერთი ჯგუფი (ტ. ლაუე, ე. ჰოელცლე, ვ. გიტერმანი, ხ. იაბლონოვსკი, ა. ჰედენსტრომი) ამტკიცებს, რომ ოქტომბრის რევოლუცია შეთქმულთა ვიწრო ჯგუფმა მოახდინა, მან შემთხვევით გაიმარჯვა. გამარჯვების მიზეზი არა რევოლუციის კანონზომიერებაში, არამედ მეფის, დროებითი მთავრობის შეცდომაშია.

„ზოგიერთი დათმობა“, რასაც რევოლუცია მოითხოვდა — ტახტი.

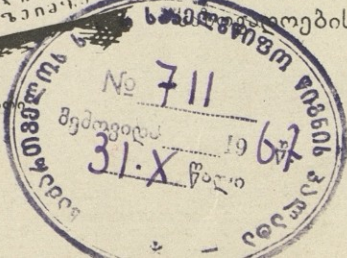
განვითარებული კაპიტალისტური ქვეყნები ოქტომბრის გზით არ წავლენ, — ამბობენ რეაქციული ისტორიოგრაფიის წარმომადგენლები. ეს აზრი გამომდინარეობს კაპიტალისტ მილიარდერთა საფინანსო ინტერესებიდან, მაგრამ 50 წლის განმავლობაში შეიქმნა სოციალიზმის მსოფლიო სისტემა, რომელიც მილიარდზე მეტ კაცს ითვლის.

რა პასუხი გავცეთ, ბატონებო, ამ მილიარდს?

ხ. იაბლონოვსკი: რუსეთის უბედურება მხოლოდ ის იყო, რომ მას არ ჰყავდა ჰკვიანი მეფე. საკმარისი გახლდათ ნიკოლოზ II! ზოგიერთ დათმობაზე წასულიყო, რომ არავითარი რევოლუცია არ მოხდებოდა.

მოსაწვევი ბარათი

КОНТРОЛЬНЫЕ
ЭКЗЕМПЛЯРЫ

კურსებზე ჩაირიცხულთა სია:

1. ტ. ლაუე, 2. ე. ჰოელცლე
3. ვ. გიტერმანი, 4. ხ. იაბლონოვსკი
5. ა. ჰედენსტრომი, 6. ფლორინსკი.

მთავარი
რედაქტორი
ნოდარ დუმბაძე

სარედაქციო
კოლეგია:
ზ. ბოლქვაძე
(პ/მზ. მდივანი),
ს. კლდიაშვილი,
ნ. გალუაშვილი,
ბ. ნიშნინაძე,
(მთავ. რედ.
მოადგილე),
ნ. შველიძე,
ო. ჭილიძე.

საბირისა და იუმორის
შურობალი „ნიანგი“.

№ 20-21 (1271)

თბილისი, ნოემბერი

1967

გამოცემის 44-ე წელი

თბილისი, რუსთაველის პარკის № 42.

ნიანგი

ბელ. 9-76-69, 3-10-78.

ფასი 40 კპპ.

Тбилиси, Сатирико-юмористический журнал «Нианги». СМ. 33 ЦЕНТРАЛЬНЫЙ КОМИТЕТОВ. გამოცემის 44-ე წელი. ფასი. 13/1 1967 წ. ჰალ. ზომა 70x108 1/8 1 ნაბ. ფურც. 1,4. ფიზიკურ ფორმატა რაოდენობა 1. პირობით ფორმატა რაოდ. 2. სმ. 33 ცკ-ის გამოცემის ზის კ/კომპიუტერი. თბილისი, ლენინის ქ. № 14. შიგნ. № 3798. უე 02281. ბირაჟი 71.000.

